

het Humanistisch Verbond

MEDEDELINGEN VOOR DE LEDEN

De zaak van het humanisme ook Uw zaak

Het woord ter aanmoediging dat ik hier als lid van het Jubileumcomité laat volgen, is bedoeld voor *alle* leden van het Humanistisch Verbond, dus ook en vooral voor hen, die niet tot de vaste medewerkers gerekend kunnen worden, zelfs niet tot de actieve leden. Enerzijds immers bestaat er landelijk zowel als plaatselijk een kerngroep van medewerkers: bestuursfunctionarissen, sprekers, geestelijke raadslieden, propagandisten, enz. enz.; daarnaast zijn er de gewone leden, onder wie er een aantal zijn, die zelden of nooit iets van zich laten horen. Dit moge betreutswaardig zijn, onrustbarend is het niet: het verschijnsel doet zich voor in alle verenigingen en andere organisaties.

Nu er sprake is van een jubileumactie is het echter zaak dat ieder lid zich rekenschap geeft van het feit, dat hij welbewust een keuze heeft gedaan door zich bij het Verbond aan te sluiten. De actie gaat n.l. niet uit van het Hoofdbestuur, doch van een comité uit de leden. Indien wij er in slagen, de positie van ons H.V. te versterken door meer leden en meer geld, dan betekent dit dat onze leden zelf de noodzaak hiervan hebben ingezien, dat onze leden zich metterdaad achter het comité gesteld hebben.

Uit de resultaten die thans bekend geworden zijn, blijkt dat er inderdaad sprake is van een verhoogde activiteit. Zo is het aantal nieuwe inschrijvingen zeker het dubbele van het aantal dat vorig jaar in de overeenkomstige periode ingeschreven werd. Het bewijst dus dat de oproepen van het comité niet zonder uitwerking gebleven zijn, dat de gemeenschappen de zaak hebben aangepakt. Dit is op zichzelf bevredigend.

Toch blijft de indruk bestaan, dat de werkelijk actieve medewerkers nog een te klein aantal vormen. Voor een werkelijk grote gemeenschap als Amsterdam (dat tot dusver meer dan 1/4 van de totale ledenwinst op zijn naam heeft) biedt dit probleem misschien minder moeilijkheden: bij een betrekkelijk groot ledental zijn er allicht meer medewerkers te vinden. Elders ziet men maar al te vaak, dat het gemeenschapsbestuur door slechts een kleine groep toegewijde leden wordt bijgestaan. Of de leden van de H.J.G. en de H.J.B. overal naar vermogen medewerkers (ik denk nu vooral aan het aanbieden van zegels e.d.) is de vraag.

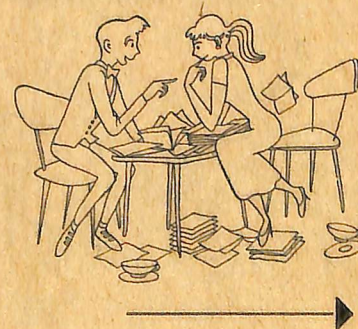
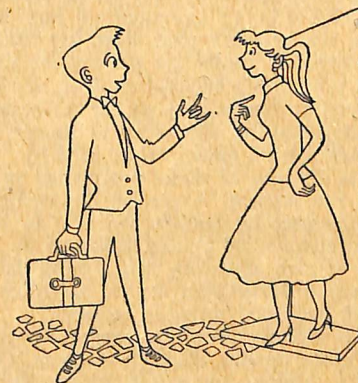
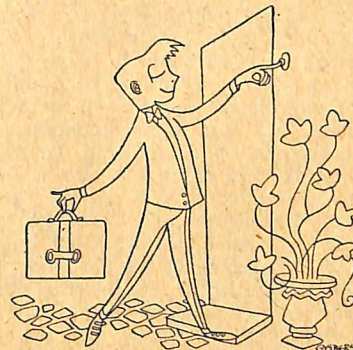
Zo gezien blijft er nog reden tot onvoldaanheid. Uit de gehele actie zou m.i. veel meer te halen zijn, als wij over meer medewerkers beschikken konden. Maar al te vaak laten geschikte krachten, door de besturen dringend aangezocht, verstek gaan. Natuurlijk hebben zij daar gegronde redenen voor en voeren zij tijdgebrek als voornaamste argument aan. Zij vergeten daarbij echter, dat ook de besturen niet samengesteld zijn uit mensen die vrije tijd in overvloed hebben.

De werkers berekenen niet, hoeveel de aan het H.V. bestede tijd hun wel gekost heeft; zij besteden die tijd omdat zij van het Verbond iets willen maken. Maar al te vaak ontstaat de indruk, dat het H.V. hun verbond is, hun particuliere liefhebberij. Tegen deze indruk kan men niet sterk genoeg opkomen. Het H.V. is ons aller verbond, het is een aangelegenheid die ons allen ter harte moet gaan, want *het is de zaak van het humanisme*. Zonder een groot en sterk verbond met een bloeiend gemeenschapsleven in de plaatselijke afdelingen zou het met de positie van het humanisme in de Nederlandse samenleving droevig zijn gesteld. Voor dit feit moet m.i. alles wijken. Men kan weinig tijd hebben, weinig voelen voor organisatie- of voor „gemeenschap”, men kan andere opvattingen hebben dan die in gesproken en geschreven woord worden uitgedrukt, doch men kan niet ontkennen, dat de positie van het humanisme in Nederland staat en valt met het H.V.

Daarom moet deze jubileumactie voor ieder lid aanleiding zijn om zichzelf de vraag voor te leggen: *wat kan ik thans doen om binnen de grenzen van het mogelijke mijn bijdrage te leveren tot de versterking van het H.V.?* Neen, niet voor ieder lid; dit zou onbillijk zijn, want tallozen in den lande geven zich geheel aan het werk. In de eerste plaats geldt deze aansporing voor hen die in naam lid, in wezen donateur zijn. Indien zij zich eens lieten zien en aan de discussies deelnamen, dan zou er al veel gewonnen zijn. Nog beter zou het zijn, indien velen hunner zich in de rijen der medewerkers zouden scharen. Eerst dan zou er sprake zijn van een groot jubileumgeschenk van de leden aan het Hoofdbestuur, dat is: aan het Humanistisch Verbond, dat is: aan de zaak van het humanisme en van de buitenkerkelijken in Nederland.

G. W. H.

Hij gaat op
huisbezoek....

VERGEET U HET NIET:

Het gironummer van het Jubileumfonds
van het Humanistisch Verbond, Utrecht is

7156

De ledenwerf-actie: doorgaan!

Nu de jubileumactie enkele maanden draait, begint er tekening in te komen. Het lijkt geen twijfel meer dat bij het jubileum op 18 en 19 Februari het ledental met een sprong omhoog zal zijn gegaan.

Wanneer we het voorlopig resultaat van de actie zien, dan zien we, dat als we ons inspannen het ledental met duizenden is uit te breiden. Al vóór deze actie wisten we allen dat huisbezoek de beste methode is om het ledental op te voeren. Reeds geruime tijd waren verschillende gemeenschappen in deze richting werkzaam. En deze gemeenschappen hadden een voorsprong op de anderen die nog helemaal met dit werk moesten beginnen. Zo waren ook de Vlaardingers op 10 October klaar om te starten. Er werken daar 4 groepjes van twee man die een avond per week op huisbezoek gaan. Vlaardingen heeft met dit werk sinds de start op 10 October 30 nieuwe leden ingeschreven. Systematisch worden daar alle inwoners die tot geen kerkgenootschap behoren bezocht. Deze mensen ontvangen de brochures „Wat ben ik eigenlijk” en „Beginsel en doel” met een begeleidend schrijven. In deze gestencilde brief wordt kort en zakelijk gezegd dat het gemeenschapsbestuur gehoord heeft dat geadresseerden onkerkelijk zijn en gevraagd of hun belangstelling wellicht uit gaat naar het Humanistisch Verbond. Verder dat het bestuur teneinde inzicht te geven in beginsel en doel, hun enkele brochures doet toekomen en dat het bestuur de vrijheid neemt na een week te komen horen hoe over één en ander wordt gedacht.

Dit is één van de meest doelmatige en snelle wijzen van werken. Alleen bij die mensen, die dus belangstelling hebben worden de huisbezoekers uitgenodigd binnen te komen. In Vlaardingen is men algemeen van mening dat 10% van deze onkerkelijken als lid toetreden wanneer wij hen maar weten te bereiken.

Het is niet overdreven te zeggen dat er mensen zijn die op ons zitten te wachten. Ook na deze 10 weken-actie zullen verschillende gemeenschappen, waaronder Vlaardingen, met dit werk doorgaan. Zij het niet in zo'n hoog tempo. Het is zelfs niet meer mogelijk om er mee te stoppen. Immers, regelmatig ontvangt men in Vlaardingen van de afdeling Bevolking de adressen van hen die zich in Vlaardingen vestigen en tot geen kerkgenootschap behoren. Juist bij die mensen, die zich pas in een nieuwe plaats gevestigd hebben en nog geen vrienden of relaties hebben, kunnen de huisbezoekers succes hebben. In gemeenten met een grote immigratie zoals Amstelveen, Emmen, Velsen enz. is het belangrijk als de gemeenschapsbesturen aan B. en W. de adressen van

de nieuwe vestigingen opvragen. Hieruit kan een grote leden-aanwas groeien. Ook de leeftijd van de immigranten is gunstig. Immers, het zijn veelal jongeren die door de bedrijven aangetrokken worden. In Vlaardingen is ruim 25% der leden nog geen 30 jaar, meer dan 45% nog geen 40 jaar.

Overigens zijn er voor elke gemeenschap weer andere mogelijkheden. Het gaat er om ze te ontdekken en te benutten. In de regel zal een bestuurslid eens een bezoek brengen bij iemand die belangstelling heeft. Hieruit kan geregeld huisbezoek groeien. En daar moet het toch naar toe. Als we het met elkaar eens zijn dat er nog duizenden zijn die lid worden als wij hen maar bereiken, dan kan het niet anders of het huisbezoek moet één van de blijvende werkzaamheden van elke gemeenschap worden. Het is dus geen werk van enkele maanden, al spannen we ons voor het aanstaande jubileum natuurlijk extra in.

Maar ook na de 10 weken actie moeten we er mee door gaan. In elke gemeenschap zijn wel enkele mensen die eenmaal per week of 14 dagen dit interessante, vaak plezierige werk willen doen. Laten de besturen hun ledenlijst nauwkeurig nagaan en geschikte leden bezoeken om ze op te wekken aan dit werk deel te nemen. Veel inspanning vergt het niet. En als in elke gemeenschap dit werk eenmaal draait, zal ons verbond elk jaar met een paar duizend leden groeien. Het is dus de moeite waard.

A. V.

Gerichte propaganda

Wij zijn in Den Haag met een propaganda-actie bezig, waarbij aan ongeveer 900 ingenieurs een foldertje is verstrekt, waarin in beknopte bewoordingen uiteen werd gezet:

1. dat ook voor hen, die druk werk hebben, het noodzakelijk is enige tijd voor bezinning vrij te houden;
2. dat het Verbond krachtig opkomt voor de gelijkberechtigtheid en eerbiediging van de niet-godsdienstige levensovertuiging en derhalve steun verdient;
3. dat ook buitenkerkelijken zich niet aan de verantwoordelijkheid kunnen onttrekken hulp te verlenen aan hen, die in geestelijke of materiële moeilijkheden geraakt zijn; noodzaak van steun aan het „practisch humanisme”.

Het foldertje, dat typografisch buitengewoon aardig verzorgd was (dank zij de medewerking van een onzer leden), was uitsluitend bedoeld voor buitenkerkelijke ingenieurs. Om organisatorische redenen zijn ook ingenieurs, die niet onder deze categorie vielen, aangeschreven. Aan hen werd in de folder verontschuldiging aangeboden voor de veroorzaakte moeite.

Het laatste blad van de folder was een antwoordkaart (geperforeerd). Zij, die belangstelling hadden, konden:

- a. een aanmeldingsformulier met administratieve gegevens toegestuurd krijgen;
- b. nadere inlichtingen (schriftelijk of mondeling) verkrijgen inzake beginselverklaring en werkzaamheden van het Verbond;
- c. een schriftelijke uitnodiging ontvangen voor onze openingsbijeenkomst.

Indien er gemeenschappen zijn, die deze folder alsnog als voorbeeld wensen te ontvangen,

kunnen zij deze (zolang de voorraad strekt) bij het secretariaat van onze gemeenschap aanvragen.

Thans het een en ander over de resultaten. Wij hebben ongeveer 40 antwoorden binnen gekregen. De meeste ingenieurs vroegen nadere inlichtingen en enige brochures zijn met een korte toelichting aan hen toegezonden. Het aantal directe aanmeldingen op deze actie (die ongeveer f 125,- aan drukwerk en porti zal kosten) bedroeg zes stuks. Na enige tijd hebben wij ons met de overige adressen telefonisch in verbinding gesteld met de vraag, of toezending van verdere lectuur op prijs werd gesteld. Dit bleek in de meeste gevallen zo te zijn. Een aantal van deze adressen zijn door enige bestuursleden bezocht of zullen nog bezocht worden, zodat het uiteindelijke resultaat nog niet bekend is.

Vast staat echter, dat met schriftelijke propaganda alleen de resultaten niet bevredigend zijn en het van nader persoonlijk contact afhangt of een actie als deze zal slagen. Daarom is het noodzakelijk, dat iedere gemeenschap die een dergelijke propaganda gaat voeren, vooraf over een groepje deskundige huisbezoekers beschikt, daar het aantal te bezoeken adressen met een sprong omhoog gaat en het ijzer gesmeed dient te worden als het heet is.

M. J. G.

De Jubileum-actie in het Zuiden

Zoals overal in het land neemt ook het Zuiden deel aan de actie, met als doel: 100.000 gulden en 1000 nieuwe leden.

Dat wij dat hier in het zuiden op eigen wijze doen, spreekt wel vanzelf. Er zijn hier niet al te veel mensen die er rond voor uit komen dat ze buitenkerkelijk zijn. Hoewel onze gemeenschappen niet tot de grootsten behoren en het werkterrein ook maar beperkt is, wil dat niet zeggen dat onze actie niet loopt. Integendeel, er is veel animo.

In Maastricht had men bijna geen adressen en men kwam toen op de idee, om de bezorgers van enkele niet confessionele kranten een keurig gedrukt kaartje mee te geven, waarop de aandacht op ons werk gevestigd werd en tevens het verzoek om als belangstellende dit kaartje met adresvermelding terug te sturen. Dit is wel een manier om met goede verwachtingen op huisbezoek te gaan en we hopen dan ook, dat men er veel succes mee heeft.

In Brunssum hoefde men niet zo veel moeite te doen, want er waren zo al 75 adressen waar men op huisbezoek kon gaan.

Daar zijn twee groepen aan het werk, een met het doel zegels te verkopen en de andere om nieuwe leden te winnen. De laatste groep heeft ook al haar eerste resultaat bekend gemaakt: 12% ledenwinst in één week, en er is nog geen kwart van de adressen bezocht.

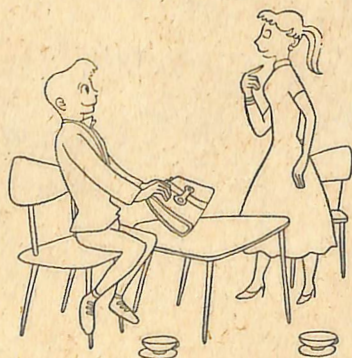
Ook de penningmeesters zijn vol hoop, dat het gevraagde bedrag bij elkaar komt, en wat er nog te kort zou komen dat hopen de huisbezoekers aan te vullen met de giften van geestverwanten.

Het enige waar we niet tevreden over zijn is het aantal medewerkers aan deze actie. Er wordt door enkelen hard gezwoegd, maar het resultaat kon nog beter zijn als er meer leden waren die meehelpten. Hopelijk is dit voor velen een aansporing om ook mee te werken aan de actie.

Honderd duizend gulden en duizend nieuwe leden.

H. v. A.-B.

„Ik word lid”

De Jubileum-actie gaat ons allen aan!

Natuurlijk zou het van onverantwoordelijk optimisme getuigen nu al te verklaren, dat onze Jubileum-actie voor 10% meer leden en een ton voor het praktisch humanisme, volledig slaagt. Daarvoor is het nog te vroeg want we zijn nog niet aan het eind van onze 10 weekse activiteit. Maar uit de cijfers die over de ledenwinning op het ogenblik ter beschikking staan blijkt, dat er wekelijks bij het Centraal Bureau meer dan honderd nieuwe leden worden ingeschreven en dat vele gemeenschappen hun 10% al hebben overschreden. Over de geldinzameling kunnen we nog niet veel vertellen, want de eerste afrekening vindt pas na 20 december plaats en we hebben zo het vermoeden, dat het in de weken daarna nog wel zal doorgaan. Er zijn tenminste gemeenschappen die de Kerst- en Nieuwjaarsgratificaties, die sommige bedrijven aan hun personeel geven, willen afwachten in de hoop, dat er dan voor het Verbond ook nog iets zal afvallen. Wij geven deze tip dan ook gaarne aan onze leden ter overweging door.

Maar dat is nog niet alles. De ervaring heeft geleerd, dat in sommige gemeenschappen het wel even geduurd heeft voor de gang er in zat en de eerste resultaten uit de bus kwamen. Dat was ook begrijpelijk, want zelfs met de beste wil van een bestuur stampen men geen groep huisbezoekers uit de grond. Voor men zijn schroom had overwonnen en enige ervaring had opgedaan verliep natuurlijk tijd. Maar toen de zaak eenmaal liep en bovendien bleek, dat het soms helemaal niet zoveel moeite kostte iemand lid van het Verbond te maken, kreeg men er plezier in. Het verdient daarom zeker aanbeveling om niet te stoppen als de 10% bereikt is. Bovendien, we moeten er rekening mee houden dat er gemeenschappen zullen zijn, die het ook met de grootste inspanning niet

voor elkaar krijgen om hun ledental met 10% te verhogen en dan moeten de anderen, waar het beter lukt het tekort goedmaken. Reeds nu zijn er dan ook van die uitschieters. Amsterdam nadert de 15%, Voorburg/Rijswijk vertoont iets dergelijks en Vlaardingen zal zeker proberen het record van vorig jaar te breken. ZANDVOORT HEEFT ZELFS DE 100% BEREIKT!

Natuurlijk loopt het in de ene gemeenschap wat vlotter dan in de andere of zijn er meer mogelijkheden voor uitbreiding. Het verschijnsel doet zich overigens voor, dat men zich in sommige plaatsen meer op de ledenwerving heeft geworpen en in andere op de geldinzameling. Van de noodzaak van deze ton voor het praktisch humanisme is men overal wel overtuigd, maar hier en daar aarzelt men toch daarvoor bij leden en belangstellenden te veel aan te dringen. Wij begrijpen dit, maar elke zegel die een lid aan een ander weet te verkopen brengt ons dichterbij ons doel. Het kost moeite en tijd, maar als we met ons werk door willen gaan zullen we die ton hard nodig hebben.

We geloven wel, dat we straks ons Verbond een geschenk kunnen aanbieden dat klinkt als een klok. Maar we zouden zo graag erbij willen zeggen, dat dit geschenk een bewijs is van waardering en verantwoordelijkheid van al onze leden. Hier en daar zijn er nog gemeenschapsbestuurders, die nu al jaren lang alleen of met enkelen doorploeteren zonder dat hun leden een hand uitsteken om hun taak te verlichten. Laat dat deze keer nu eens anders zijn. We hebben handen nodig om dit karwei tot een goed einde te brengen, omdat het een zaak is die ons allen aangaat. De gang zit erin, als we nog even doorzetten brengen we met elkaar een stuk werk tot stand waar we trots op kunnen zijn.

TH. W. P.

Mijn kijk op de gemeenschap

„De toenemende innerlijke vereenzaming van veel mensen in deze tijd doet de vraag „oprijzen, of we ergens in deze wereld nog „groepen vinden, waar werkelijk sprake is van „gemeenschap.

„De kerk zou in deze wereld moeten staan „als het voorbeeld van gemeenschap. Is ze het „nog? en hoe komt het dat mensen eenzaam „zijn”.

Deze vragen gesteld in een artikel van een Protestants-Christelijk blad zijn soortgelijk als die wij in het Humanistisch Verbond tegenkomen.

Het woord – gemeenschap – wordt erg veel gebruikt: familiegemeenschap, buurt- of wijk-gemeenschap; volkerengemeenschap, enz. En wij moeten constateren dat bij de mensen, die deel uitmaken van één der genoemde gemeenschappen iets gemeenschappelijks aanwezig is. Men behoort tot een bepaalde familie waardoor men vele gemeenschappelijke bindingen heeft, men woont in een bepaalde buurt, wijk, stad en land, waardoor men weer met veel mensen iets gemeenschappelijks heeft, maar alle genoemde voorbeelden geven geen garantie dat alle deelnemers van zo'n gemeenschap zich werkelijk opgenomen voelen in het geheel en zich er werkelijk „thuis” voelen. Ten eerste omdat men deze gemeenschap niet zelf ge-

kozen heeft maar er automatisch deel van uitmaakt, aan de andere kant omdat deze gemeenschappen te groot zijn meestal en de mensen die zo'n gemeenschap vormen elkaar dikwijls niet eens of zeer ten dele kennen. Vroeger toen de steden kleiner waren, toen men ook meer aan huis gebonden was, kon men inderdaad wel spreken van woongemeenschappen. Indien wij aan een werkelijke gemeenschap denken moet er sprake zijn van een gemeenschappelijk aanrakingsvlak, zodat men elkaar verstaat en daardoor voelt bij elkaar te behoren. In dat geval is men bereid en in staat om open te staan voor elkander en ondanks persoonlijke verschillen elkaar verder te benaderen.

De kleinste en meest intense gemeenschap is die tussen twee mensen hetzij tussen man en vrouw of twee vrienden(innen). Daarna volgt het gezin, de familie, de school of jeugd-gemeenschap en verder de vele verenigingen op cultureel, sociaal, levensbeschouwelijk of politiek terrein, die in bepaalde gevallen voor bepaalde groepen wezenlijk gemeenschappen kunnen zijn. Geen mens is werkelijk gelukkig zonder gemeenschap met anderen hoe goed en nuttig het ook is om ook van tijd tot tijd de eenzaamheid te ondergaan. Men moet dus bereid en in staat zijn deze eenzaamheid te door-

breken, wil men werkelijk een gelukkig en harmonieus mens kunnen zijn.

Vele humanisten vinden deze gemeenschapsbeleving in hun gezin, vriendenkring of andere verenigingen en organisaties. Zij hebben hiervoor de gemeenschap van het H.V. niet nodig. Maar voor andere leden van het H.V. is deze humanistische gemeenschap wel van grote waarde, omdat zij daar met gelijkgezinden vele problemen gemeenschappelijk kunnen benaderen en de ervaring hebben dat zij door de ander(en) begrepen en verstaan worden. Deze mogelijkheid van een voortdurende ontmoeting van mens tot mens, dit elkander kunnen „geven”, dit openstaan voor elkaar, elkander helpen door alleen maar b.v. naar elkaar te kunnen en willen luisteren, geeft de mens een gevoel van warmte en geluk.

Mensen, die hiertoe in staat zijn, vormen de kern van een gemeenschap. Maar er zijn ook mensen, die door allerlei oorzaken niet of niet meer in staat zijn zich werkelijk te „geven”. Hoeveel zijn niet vereenzaamd door groot leed dat hen is overkomen, hoeveel zijn ontworteld en daarna verbitterd doordat vroegere gemeenschappen weggeslagen zijn, hoeveel zijn niet in staat te geven, omdat vooral in hun jeugd alle liefde ontbrak. Kinderen, die opgroeien in een gezin waar de ouders met de kinderen een gemeenschap vormen; kinderen die later in een werkelijke schoolgemeenschap gevolgd door een jeugdgemeenschap zich verder kunnen ontplooiën tot volwassen mensen, hebben de voorwaarden in zich om ook later zich te kunnen geven en te kunnen genieten van andere levensgemeenschappen.

Ook de eenzamen binnen het Humanistisch Verbond zoeken in de kring van geestverwanten hun gemeenschap waar ze zich thuis kunnen voelen, waar men naar hen luistert, waar men het zonder meer prettig vindt om in te verkeren en waar men dus wat warmte en geluk hoopt te vinden.

Is onze gemeenschap een werkelijke gemeenschap? – ik zou het niet durven bevestigen. Maar het is zeker onze opdracht om te zorgen dat er een gemeenschap uit groeit. Dit hangt echter uitsluitend af van de mensen die hier deel van uitmaken. Een aantal humanisten heeft door de ontmoeting met de ander(en) deze gemeenschap ontdekt en beleefd. Dit gebeurt lang niet altijd en zeker niet met ieder ondanks de geestverwantschap op een bepaald gebied van het leven, maar de gemeenschapsbeleving bestaat. Hoe groter de kern wordt van onze gemeenschap, hoe groter kans bestaat er om de eenzame, verbitterde geestverwant, die bewust of onbewust ook deel zou willen hebben aan deze gemeenschap in onze kring te betrekken, te ontdekken waarom deze mens zo eenzaam en verbitterd is om dan veel beter in staat te zijn naar hem (haar) te luisteren. Dit is erg moeilijk en soms haast onbereikbaar, omdat een echte ontmoeting eerst plaats kan vinden indien men bereid en in staat is van beide kanten te geven. En hoeveel mensen verwachten alleen maar iets te kunnen ontvangen?

Mijn kijk op de gemeenschap is dus – verder bouwen, niets verwachten maar zoveel mogelijk geven en ieder uit onze gemeenschap benaderen met de bereidheid hem (haar) te nemen zoals de ander nu eenmaal is geworden, door opvoeding, omstandigheden en aanleg.

A. T.-W.

H.J.B.-weekend

Op 7 en 8 januari houdt de Humanistische Jeugdbeweging een winterweekend in het natuurvriendenhuis „Ons Honk”, Lage Vuurse, waar alle belangstellende jongelui van 15-23 jaar welkom zijn. De heer D. d'Angremont houdt een inleiding over: „Naastenliefde, een positieve levensbeschouwing?” Alle inlichtingen en opgaven vóór 31 december bij Dik van Kreveld, Fonteinstraat 2, Leeuwarden.

Uit Friesland

Op de gewestelijke bijeenkomst is in het kort uiteengezet, hoe de actie gevoerd kan – eigenlijk moet – worden. Onze leden krijgen de kaart met zegels thuis bezorgd. En toegelicht wordt: ieder zorge die zegels in geld om te zetten; heeft hij te weinig zegels, de penningmeester levert meer. Dus: elk lid werkt met zegels; in het uiterste geval betaalt hij ze zelf.

En tracht nieuwe leden te winnen.

Er is, op de gewestelijke bijeenkomst zowel als in de gemeenschappen, de nadruk gelegd op: ieder voele zich nu humanist en lid van het Verbond. En produceert derhalve deze keer een werk- en werfkracht als nooit te voren. Hij spant zich nu tot het uiterste in; niet meer en niet minder.

Resultaat: goed begrepen, al zoveel zegels aan de man, de ene kaart al kwijt, de andere komt wel. Heerenveen al 13 nieuwe leden! Een lid van de gemeenschap Drachten komt om nog meer brochures; al een stapel verkocht; z'n twee kaarten ook al bijna van de hand gedaan. En... speurt in wijde omtrek vergeefs naar een enkel aangesloten humanist!

Natuurlijk is het ook wel zo: „hoe raak ik die zegels kwijt? Er is tegenwoordig zoveel; de mensen zijn de laatste jaren zo... en zo... en zo en zo en zo...” Vult u maar in, wat dan het resultaat is.

Het klinkt ook: „dat zal ik wel doen, ga ik wel heen, neem ik er wel bij. Begrijp het wel, er moet geld komen; och ja, ieder wat; hier, alvast een begin. Ben lid van de kerk, maar Zondagochtend luister ik stevast naar de radio, wil dat niet graag missen; geef maar twee zegels”. Ja, allemaal bekende klanken, vrienden!

Of wij hier enthousiast zijn inzake de uiteindelijke resultaten, zegt U?

Daar gaat het niet om; het gaat er om, of ieder, of velen doen wat ze kunnen; of ze zich deze keer willen inspannen.

Ja juist: inspannen!

D. D.

IPHIGENEIA IN ARGOS

het bekende blijspel in vier bedrijven van
Prof. Dr. LIBBE VAN DER WAL
zal binnenkort in druk verschijnen
Prijs f 3,50

Aangezien de oplage slechts klein zal zijn, meenden wij de mogelijkheid tot intekenen te moeten openstellen. De prijs zal in dit geval slechts **f 2,90** bedragen

U kunt intekenen door middel van onderstaand formulier, dat U ingevuld dient te zenden aan:

Centraal Bureau Humanistisch Verbond,
Bleyenburgerstraat 1, Utrecht
Telefoon 10163 – Postgiro 304960

Ondergetekende wenst direct na verschijnen te ontvangen:

ex. **IPHIGENEIA IN ARGOS**
door **Prof. Dr. Libbe van der Wal**
tegen de intekenprijs van **f 2,90**

Naam:

Adres:

Datum:

Handtekening:

Wist U

dat het Humanistisch Verbond de volgende periodieken uitgeeft?

REKENSCHAP

driemaandelijkse tijdschrift voor wetenschap en cultuur.
Abonnementsprijs: f 7,50 per jaar; voor donateurs en contribuanten van de Stichting Socrates en voor studenten f 6.—

MENS EN WERELD

Actueel en veelzijdig
Hoofdredacteur: dr H. Bonger; vaste medewerkers o.m. dr J. C. Brandt Corstius, H. G. Cannegieter, Hella Haasse, drs H. Herbers, P. Krug, J. B. Meyer, dr O. Noordenbos, dr J. P. van Praag, dr D. H. Prins, P. C. J. Reyne, mevr. mr H. Singer-Dekker, mr A. Stempele en J. van Straten

Verschijnt om de veertien dagen
Abonnementsprijs: f 3,50 per jaar voor leden
Voor niet - leden f 6,—

WOORD VAN DE WEEK

Humanistische radiolezingen, gehouden voor de Varamicrofoon
Abonnementsprijs: f 1,— per kwartaal

Centraal Bureau Humanistisch Verbond, Bleyenburgerstraat 1, Utrecht. Tel. 10163, Giro 304960

HUMANISTISCHE WEEKKALENDER 1956

Schild: reproductie van de beroemde ets van Rembrandt *De Bedelaars*

Teksten: deze werden weer gekozen door H. G. Cannegieter en G. Stuiveling

Prijs: f 2,25

Te bestellen bij de gemeenschappen of bij het Centraal Bureau Humanistisch Verbond, Bleyenburgerstraat 1, Utrecht
Postgirorekening 30 49 60

Eén avond huisbezoek per maand kan er deze winter wel af, al hebt U het nog zo druk. Zo werkt U mee aan het jubileumgeschenk aan het Humanistisch Verbond, dat in februari tien jaar bestaat.

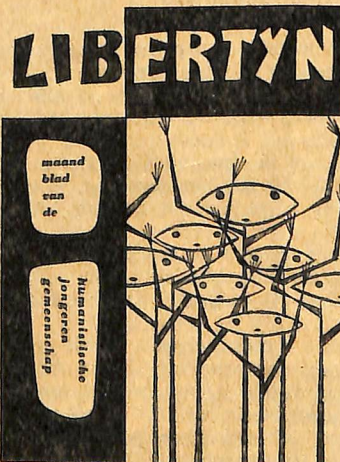
Humanistische Gedachten

Een bundel van 10 radiolezingen door:

J. C. Brandt Corstius
W. Coenders
J. P. van Praag
D. H. Prins
B. W. Schaper
C. H. Schonk

Prijs f 1,25 franco

Te bestellen bij de gemeenschappen of bij het Centraal Bureau Humanistisch Verbond, Bleyenburgerstraat 1, Utrecht, Tel. 10163. Postgiro 304960

wat leeft er onder de jongeren?

maandblad h.j.g.

redactie secr.: n. tuindorplan 64 overveen

abonnement f 2.— per jaar

postgiro 584802 t.n.v. penningmeester h.j.g. te rotterdam